

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4CoCsp/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317218695
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1317218695.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému: J. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/XX, S. Y. E., zastúpený: Advokátska kancelária MAJLING & NINČÁK, s.r.o., Palárikova 14, Bratislava, IČO: 35 960 728, o zaplatenie 1.844,08 eur s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 10. septembra 2020 č.k. 45Csp 95/2017-209 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, ako aj v časti trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.202,02 eur spolu s 5,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.202,02 eur od 9.6.2015 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30,36%.

2. Vychádzal zo skutkového vymedzenia žaloby, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.844,08 eur spolu s 5,05% ročným úrokom z omeškania od 9.6.2015 až do zaplatenia a náhrady trov konania, tým, že uzatvoril so žalovaným dňa 5.1.2015 Zmluvu o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1 500 eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal zaplatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 47,43 eur, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri prvej splátke, do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, do okamžitej splatnosti úveru, napokon zaplatil len sumu 147,98 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškani s úhradou druhej splátky o viac ako tri mesiace, uplatnil si právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, okamžitá splatnosť úveru bola dňa 9.6.2015, žalovaná suma vo výške 1 844,08 eur predstavuje nesplatenú sumu úveru a úroku, ktorú dlžník nezaplatil. Na preukázanie uvedených skutkových tvrdení žalobca predložil listinné dôkazy: Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.1.2015, Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi z 5.1.2015, Oznámenie o zosplatení z 21.4.2015 spolu s doručenkou o doručení písomnosti, Zmluvné dojednania zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o.

3. Súd prvej inštancie o podanej žalobe rozhodol v zmysle žaloby žalobcu v skrátanom konaní vydaním platobného rozkazu č.k. 45Csp/95/2017-24 zo dňa 12.2.2018, proti ktorému žalovaný v lehote stanovenej zákonom podal odpor s vecným odôvodnením, nárok žalobcu považoval za neopodstatnený a žiadal ho v celom rozsahu zamietnuť.

Uviedol, že žalovaný ako fyzická osoba, spotrebiteľ dňa 2.1.2015 predložil žalobcovi formulárovú Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa § 43a Občianskeho zákonníka ako návrh na uzatvorenie zmluvy. V čase podpísania žiadosti o poskytnutie úveru bola žalovaným podpísaná iba 5. časť uvedenej žiadosti, t.j. údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere. Údaje v bode 6. žiadosti o schválenom spotrebiteľskom úvere boli do žiadosti dodatočne dopísané až po podpise žiadosti žalovaným, a to žalobcom dňa 5.1.2015, kedy zároveň tento zaslal žalovanému Oznámenie veriteľa o schválení úveru dňa 5.1.2015, v ktorom žalobca jednostranne uviedol iné údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere ako žalovaný a toto Oznámenie veriteľa o schválení úveru dňa 5.1.2015 žalovaný ako dlžník nepodpísal. Žalovaný dokonca ani nepodpísal Zmluvné dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu žalobcu. Veriteľ mienil prijať návrh dlžníka prostredníctvom Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi dňa 5.1.2015, avšak tento obsahuje zmeny oproti predloženému návrhu dlžníka vo forme žiadosti zo dňa 2.1.2015, z ktorého dôvodu Oznámenie o schválenom spotrebiteľskom úvere nepredstavuje prijatie návrhu predloženého žalovaným, ale nový návrh na uzatvorenie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, avšak tento obsahuje zmeny oproti predloženému návrhu dlžníka vo forme žiadosti. Oznámenie veriteľa o schválenom úvere nepredstavuje prijatie návrhu predloženého žalovaným, ale nový návrh na uzatvorenie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Na platné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa vyžaduje naplnenie predpísanej písomnej formy a taktiež dodržanie § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Návrh žalobcu na uzavretie zmluvy vyplnený v bode 6. žiadosti alebo navrhnutý obsah zmluvy v Oznámení veriteľa o schválení úveru neboli totožné so žiadosťou žalovaného a žalovaný tieto nové návrhy na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere ani neprijal. Z uvedených dôvodov nedošlo k uzatvoreniu zmluvy v písomnej forme, ako to vyžaduje zákon v súlade s § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Keďže nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme, mal žalovaný za to, že ide o neplatný právny úkon (poukázal na rozhodnutie Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 13C/34/2016, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/93/2017, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 7Co/93/2017 zo 7.2.2018, rozhodnutie Okresného súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Csp/84/2017, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41Co/17/2018). Pri poskytnutí spotrebiteľského úveru vo výške 1 500 eur musel vrátiť žalobcovi sumu vo výške 3 593,58 eur (42 mesiacov x 81,99 eur), čo nezodpovedá ani výške úroku za úver stanovený v Oznámení o schválení úveru a to 18,08%. Žalobca v oznámení o zosplatnení dňa 21.4.2015 uviedol, že žalovaný je v omeškaní s úhradou 3 mesačných splátok vo výške 245,97 eur, čo predstavuje 3 mesačné splátky vo výške 81,99 eur. Návrh na uzatvorenie a prijatie návrhu a oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nie sú totožné a líšia sa okrem iného v údajoch o RPMN pre úver (poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41Co/17/2018, na rozhodnutie NS SR sp.zn. 1Sžo/106/2007 ako klamanie spotrebiteľa, uvedenie spotrebiteľa do omylu, čo malo dosah na platnosť právneho úkonu, na vyjadrenie MS SR zo dňa 19.12.2016 vo vzťahu posúdenia podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík spoločnosti PROFI CREDIT, s.r.o., ktorá neuvádza správnu výšku zákonom vyžadovaného údajov o RPMN, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 7Co/93/2017 zo dňa 7.2.2018, ktorý posúdil neplatnosť zmlúv o úvere pre nedostatok predpísanej písomnej formy a pre rozpor s dobrými mravmi). Žalovaný uviedol, že podpísal iba Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru dňa 2.1.2015 a táto predstavovala návrh na uzatvorenie zmluvy. Súhlas žalobcu s úverom vyjadrený podpisom Žiadosti a Oznámením veriteľa o schválení úveru dňa 5.1.2015 s jednoznačnými zmenami voči žiadosti predstavuje iba jednostranný úkon žalobcu, a teda k uzatvoreniu platnej písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami sporu podľa žalovaného nikdy nedošlo.

4. Uznesením č.k. 45Csp/95/201-66 zo dňa 19.11.2018 súd prvej inštancie zrušil platobný rozkaz podľa § 267 ods. 3 CSP, žalobcovi doručil spolu s uznesením aj odpor na vyjadrenie, poučil žalobcu o sudcovskej koncentrácii konania podľa § 153 CSP. Žalobca svoje právo na procesnú repliku využil, nestotožnil sa so závermi žalovaného. Uviedol, že vyplnená Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom je návrhom na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva o úvere je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka a veriteľa. Dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie úveru ním požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka splácať úver, výšku úveru znížiť a schváliť, pričom výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného dlžníkom v bode 5. Žiadosti o poskytnutie úveru bez

toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany veriteľa. Podľa článku 3.ods. 3.1. zmluvných dojednaní, pri stanovení RPMN v bode 5. Žiadosti o poskytnutie úveru zmluvné strany vychádzajú z predpokladu, že medzi vyplatením úveru a splatnosťou prvej splátky uplynie rovnaký mesiac, splatnosť každej nasledujúcej splátky bude nasledovať vždy po uplynutí ďalšieho rovnakého mesiaca od splatnosti predchádzajúcej splátky. Jediným údajom, ohľadne ktorého nastala zmena, je údaj o RPMN, avšak tento údaj nie je iba výsledkom dohody zmluvných strán, nakoľko pri jeho výpočte sa vychádza zo zákonného matematického vzorca vypočítaného v čase uzatvorenia zmluvy. V bode 5. formulára Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza údaj o hodnote RPMN, ktorý je s ohľadom na uvedené v žiadosti predpokladaná RPMN za úver, presný údaj o RPMN je uvedený v bode 6. ako RPMN za úver. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva z toho, že RPMN je možné určiť až po jeho schválení, táto hodnota je presne uvedená v bode 6. Pre výpočet RPMN majú význam údaje, napr. suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru, dátum splatnosti každej splátky. Z toho dôvodu sa údaj o RPMN môže odchyľovať, čo však nie je zmenou návrhu, napokon žiadateľ o úver nenavrhuje žiadny konkrétny dátum, kedy má byť úver vyplatený (poukázal na rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp.zn. 8C/38/2016 zo dňa 15.12.2017). Zmluva neobsahuje v bode 6. zmenu žiadnych ďalších údajov. Žalobca poprel tvrdenie o absencii údajov o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je dňom konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 9. Zmluvných dojednaní vyplýva, že zmluva je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto zmluvou. Deň splatnosti poslednej splátky je uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy, údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky (poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co/111/2014, rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15). Žalobca poprel povinnosť členenia splátky úveru na zložky istina, úrok a iné poplatky (Nález Ústavného súdu SR III.ÚS 341/07, rozhodnutie NS SR sp.zn. 6MCdo 22/2010). Znenie zákona č. 129/2010 Z.z. je nepresným prevzatím Smernice 2008/48/ES, to však súd nezabúva na povinnosť pri výklade vnútroštátnej normy prihliadať na základe nepriameho účinku na také ustanovenia únieho práva, ktoré sú do príslušnej vnútroštátnej normy prevzaté. Z judikatúry Súdneho dvora EÚ sa vyvodzuje a všeobecne uznáva princíp nepriameho účinku smernice spočívajúci v tom, že pochybenie štátu pri implementácii smernice sa rieši súladným eurokonformným výkladom práva, uvedené bolo zohľadnené pri novelizácii zákona o spotrebiteľských úveroch zo dňa 12.10.2017, podľa § 9 ods. 2 písm. i) v časti termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov sa nahrádza slovným spojením frekvenciou splátok. Zmluva o revolvingovom úvere vrátane zmluvných dojednaní a Oznámenia veriteľa o schválení úveru bola riadne vyhotovená a zaslaná dlžníkovi, bola splnená aj podmienka stanovená podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

5. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi žalobcu a žalovaného, výpisom aktuálneho účtu žalovaného o zaplatení splátok. Zo žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu, zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu zistil, že dlžník J. Q. v bode 5. zmluvy požiadal veriteľa PFOFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava o poskytnutie úveru vo výške 1.500 eur, ktorý mal zaplatiť v 42 mesačných splátkach vrátane úrokov za celú dobu čerpania úveru vo výške 47,43 eur, poplatok za poskytnutie úveru 150 eur, celkovú čiastku úveru 2.142,06 eur, predpokladaná RPMN za úver bola 26,17 %, ročná úroková sadzba úveru 18,08%, priemerná RPMN za úver 36,30%, dlžník podpísal žiadosť o poskytnutie úveru dňa 2.1.2015. Veriteľ v bode 6. zmluvy, schválil spotrebiteľský úver revolvingového typu vo výške 1.500 eur, ktorý žiadateľ zaplatiť v 42 mesačných splátkach vrátane úrokov vo výške 47,43 eur, celkovú čiastku úveru 2.142,06 eur, RPMN za úver bola 26,13%, ročná úroková sadzba 12,08%, priemerná RPMN za úver 36,30%, poplatok za poskytnutie úveru 150 eur. V prípade uzavretia dohody o poskytovaní služieb mal veriteľ informovať dlžníka aj o celej sume zahrňujúcej mesačnú splátku podľa Dohody o poskytovaní služieb, veriteľ podpísal zmluvu dňa 5.1.2015. V bode 7. zmluvy, dlžník a veriteľ odkázali na úpravu obsiahnutú v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ktorá bola neoddeliteľnou súčasťou žiadosti/zmluvy. V bode 8. zmluvy, boli uvedené sankcie v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti, záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, dlžník bol povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04% z dlžnej sumy za každý deň omeškania. Ak sa dlžník dostal do omeškania s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace, okamžite sa stali splatnými všetky záväzky dlžníka. Okrem zmluvnej pokuty bol dlžník povinný zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania. Veriteľ podľa bodu 14. zmluvy, po riadnom vyplnení a následným podpísaním tejto žiadosti/zmluvy mal uzatvoriť s dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli zmluvné dojednania. Zmluvné strany prehlásili, že si žiadosť/zmluvu

vrátane zmluvných dojednaní prečítali, jej obsahu porozumeli a na dôkaz tejto skutočnosti pripojili nižšie svoje podpisy. Veriteľ sa v bode 16. zmluvy zaviazal, že v prípade ak dlžníkovi nebude poskytnutý úver z dôvodu zamietnutia jeho žiadosti o úver, zlikviduje kompletnú zložku písomnej dokumentácie doručenu veriteľovi v súvislosti so žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru. Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.1.2015 zistil, že veriteľ schválil dlžníkovi úver vo výške 1.500 eur, v ktorom uviedol splatnosť úveru 42 mesiacov, výšku mesačnej splátky úveru 47,43 eur (z toho istina 35,71 eur, úroky 11,72 eur), splátku podľa Dohody o poskytnutí služby mesačne 34,56 eur, výška celkovej splátky na úhradu bola 81,99 eur mesačne (mesačná splátka úveru a splátka podľa Dohody o poskytnutí služby), poplatok za poskytnutie úveru 150 eur. Dátum splatnosti prvej splátky úveru bol 6.2.2015, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 6.7.2018, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania 6. dňa, RPMN úveru bola 26,13%, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy bola 36,30%. Ročná úroková sadzba úveru bola 18,08 %. Celková čiastka, ktorú mal zaplatiť dlžník bola vo výške 2.142,06 eur (úver, úroky, poplatok), odpata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb 1.451,52 eur, čo celkom predstavuje 3.863,58 eur. Zmluva o revolvingovom úvere nadobudla platnosť a účinnosť dňom 5.1.2015. PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., Bratislava v oznámení o zosplatnení dňa 21.4.2015 uviedol, že sa dlžník dostal do omeškania s úhradou splátok č. 1, 2, 3, spolu 245,97 eur (81,99 x 3), v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky o viac ako tri mesiace, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti, dlžník stratí výhodu splátok a celý dlh bude povinný zaplatiť naraz. Oznámenie o zosplatnení doručil dlžníkovi dňa 6.5.2015, o čom doručil súdu doručenkou o prevzatí písomnosti.

Vychádzal z výpovede žalobcu, že poskytol žalovanému úver vo výške 1.350 eur, o čom predložil výpis z účtu zo dňa 5.1.2015, žalovaný uhradil sumu 147,98 eur a dlžná istina úveru je 1.202,02 eur. Žalovaný nezaplatil dohodnuté splátky úveru riadne a včas i napriek oznámeniu o zosplatnení zo dňa 21.4.2015, k predčasnej splatnosti úveru došlo dňa 9.6.2015. Pokiaľ ide o rozdielnu hodnotu RPMN v bode 5. bola predpokladaná RPMN za úver 26,17%, v bode 6. bola RPMN za úver 26,13% v dôsledku toho, že zákon vyžaduje určenie RPMN na základe údajov o schválenom úvere. Za nedôvodnú považoval argumentáciu žalovaného, že zmluva o úvere neobsahuje rozdelenie mesačnej splátky úveru, čo je už riešené súdnou praxou. Žalovaný uviedol, že žalobca mu poukázal titulom spotrebiteľského úveru dňa 5.1.2015 sumu 1 350 eur, uhradil sumu 147,98 eur. Zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola uzatvorená písomnou formou, neobsahuje náležitosti stanovené zákonom, ide o plnenie z neplatného právneho úkonu. Uplatnený nárok žalobcu považoval za premlčaný, lehotá na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť v deň poskytnutia plnenia žalovanému, ktorá uplynula dňa 6.1.2018. V písomnom podaní dňa 25.1.2020 žalovaný uviedol, že subjektívna lehota na podanie žaloby o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia uplynula žalobcovi dňa 6.1.2017, žaloba bola podaná na súd 6.12.2017, teda oneskorene, nárok žalobcu preto považoval za premlčaný. Žalobca v podaní dňa 13.3.2020 uviedol, že začiatok subjektívnej premlčacej doby je viazaný na skutočnú vedomosť oprávneného o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. Oprávnená osoba musí nadobudnúť vedomosť o skutočnostiach uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nie je možné len predpokladať, že by oprávnená osoba mohla skutkové okolnosti vedieť alebo, že by sa mohla dozvedieť alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť. Uvedený základný predpoklad je potvrdený v rozhodnutiach viacerých súdov (napr. rozhodnutie NS ČR sp.zn. 2Cz/35/77, NS SR sp.zn. 30Cdo/4366/2007, sp.zn. 33Odo/477/2011, sp.zn. 5Cdo/121/2009). Tvrdenia žalovaného o premlčaní pohľadávky považoval žalobca za vecne nedôvodné a nesprávne.

6. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa ustanovení § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

7. Skonštatoval, že predmetom sporu bol uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy 1 844,08 eur poskytnutej dlžníkovi na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzatvoril žalobca sa žalovaným dňa 5.1.2015. Uvedenú zmluvu považoval za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalobca konal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, poskytoval úvery a žalovaný bol fyzická osoba, nepodnikateľ. Právny vzťah medzi stranami sporu vyplývajúci z uvedenej zmluvy súd prvej inštancie posúdil podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

8. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie z listinných dôkazov preukázané, že žalovaný ako dlžník požiadal veriteľa o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu dňa 2.1.2015, v bode 5. žiadosti uviedol údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere, ktorá predstavovala návrh na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súhlas žalobcu ako veriteľa so spotrebiteľským úverom pre dlžníka bol vyjadrený v bode 6. údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere dňa 5.1.2015, teda po podpísaní žiadosti žalovaným. Zároveň bolo žalovanému zaslané Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.1.2015, kde boli žalobcom uvedené ďalšie údaje o schválenom úvere, ktoré v návrhu zmluvy žalovaným uvedené neboli. Žalovaný požiadal veriteľa o poskytnutie úveru vo výške 1 500 eur, ktorý navrhol zaplatiť v 42 mesačných splátkach v sume 47,43 eur (1.992,06 eur), poplatok za poskytnutie úveru 150 eur, celkovú čiastku úveru, ktorú mal dlžník zaplatiť bola 2 142,06 eur. Žalobca poskytol dlžníkovi úver za iných podmienok, uvedených v oznámení veriteľa o schválení úveru, a to pri splátkach po dobu 42 mesiacoch mal dlžník zaplatiť výšku mesačnej splátky úveru 81,99 eur (z toho istinu 35,71 eur, úroky 11,72 eur, splátku podľa dohody o poskytnutí úveru 34,56 eur, v sume 3 443,58 eur), poplatok za poskytnutie úveru 150 eur. Celková čiastka úveru 3 593,58 eur, ktorú mal dlžník zaplatiť, nezodpovedá ani úrokovej sadzbe úveru 18,08% ročne uvedenej v žiadosti dlžníka o poskytnutie úveru vo výške 1 500 eur ani v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, v dôsledku čoho je nesprávne uvedená RPMN. V danom prípade by žalovaný pri poskytnutí úveru výške 1 500 eur musel zaplatiť celkovú čiastku požadovanú veriteľom vo výške 3 593,58 eur, čo je v rozpore s dobrými mravmi, ide o zjavne nekalú obchodnú praktiku, klamlivé konanie v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa, a navyše sa nejedná o revolvingový úver ale o spotrebiteľský úver, ktorý bol poskytnutý dlžníkovi jednorazovo, bez možnosti navýšenia.

Z oznámenia o zosplatnení zo dňa 21.4.2015 mal súd prvej inštancie preukázané, že dlžník sa dostal do omeškania s úhradou splátok č. 1, 2, 3, suma omeškaných splátok je spolu 245,97 eur (3 x 81,99 eur). Vzhľadom na nejasné vymedzenie výšky mesačnej splátky úveru, ktorá je určená sumou 47,43 eur aj sumou 81,99 eur ide zjavne o nekalú obchodnú praktiku, klamlivé konanie v zmysle § 8 ods. 4 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Poukázal aj na vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 19.9.2016 vo vzťahu k posúdeniu podmienok v spotrebiteľských zmluvách, komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách zistila, že spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., neuvádza správnu výšku zákonom vyžadovaného údaj o RPMN, uvedenie nesprávneho údaj o RPMN uviedol aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 1Sžo/106/2007, ktoré vyhodnotil ako klamanie spotrebiteľa a uvedenie spotrebiteľa do omylu. Vychádzajúc z uvedených skutočností Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje podľa neho správnu úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, správnu ročnú percentuálnu mieru nákladov, teda náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) a písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. Poskytnutý spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) a písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, tento údaj je uvedený iba v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré nie je podpísané žalovaným, a dlžník nepodpísal ani Zmluvné dojednania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V čase uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere žiadosť o poskytnutie úveru takýto údaj neobsahovala, ktorá je iba formulárového charakteru bez možnosti zmeny zmluvných dojednaní spotrebiteľom.

9. Námietku žalovaného, že zmluva obsahuje iba výšku mesačnej splátky bez toho, aby bolo zrejmé, aká časť mesačnej splátky je určená na úhradu istiny, aká časť na úhradu úrokov, prípadne poplatkov, súd prvej inštancie považoval za nedôvodnú. Pri rozhodovaní vychádzal z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018, ktorý dospel k záveru, že nemožno od dodávateľov žiadať, aby v spotrebiteľských zmluvách uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatváraní zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy vo forme amortizačnej tabuľky.

10. K platnosti uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere uviedol, že sa vyžaduje písomná forma podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pre vznik zmluvy sa vyžaduje podpis oboma zmluvnými stranami, teda veriteľom a dlžníkom. Návrh žalobcu na uzavretie zmluvy vyplnený v bode 6. žiadosti alebo navrhnutý obsah zmluvy uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, neboli totožné so žiadosťou žalovaného zo dňa 2.1.2015 a žalovaný ako spotrebiteľ tieto nové návrhy na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprijal, neakceptoval ani nepodpísal. Žalovaný nepodpísal

ani Zmluvné dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úveru revolvingového typu žalobcu, ktoré mali byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V konaní nemal za preukázané, že žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu predloženého a podpísaného dlžníkom dňa 2.1.2015, bol prijatý veriteľom, nakoľko prijatie návrhu, ktoré obsahuje iné doplnenia, dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Žiadosť dlžníka o poskytnutie spotrebiteľského úveru je jednostranný právny úkon, ktorý nie je zmluvou a neobsahuje dohodu strán sporu o výške úveru, splátkach a iných náležitostiach zmluvy. Oznámenie o schválení úveru nie je súčasťou dvojstranného právneho úkonu žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktoré žalobca sám považoval iba za rekapituláciu, potvrdenie údajov zo zmluvy o úvere. Konštatoval, že dlžník predložil žalobcovi formulárovú žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podľa § 43a Obč. zák. a dal návrh na uzatvorenie zmluvy veriteľovi. Podmienkou vzniku zmluvy je, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu bez akýchkoľvek zmien a výhrad. Podľa § 44 Občianskeho zákonníka by bola zmluva uzatvorená okamihom prijatia jeho návrhu, avšak ak prijatie návrhu obsahuje zmeny, dodatky, výhrady, obmedzenia, alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu, ktorý sa považuje za nový návrh podľa § 44 ods. 2 Obč. zák. Uvedenie údajov úveru poskytovaného za iných podmienok, ako navrhol v žiadosti žalovaný, zo strany žalobcu ako veriteľa, považoval za nové návrhy na uzavretie úverovej zmluvy, ktoré zo strany žalovaného ako dlžníka však neboli akceptované, ani podpísané, preto v danom prípade nedošlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere písomnou formou podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ide o neplatný právny úkon podľa § 40 ods. 1 Obč. zák. (súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07.02.2018, sp.zn. 7Co/93/2017, na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41Co/17/2018). Poskytnutý spotrebiteľský úver súd považoval za bezúročný a bez poplatkov, keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z.

11. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za nesporne preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.350 eur, o čom predložil výpis z účtu Č. zo dňa 5.1.2015, ktorý žalovaný namietal. Žalobca v podanej žiadosti uviedol bankové spojenie, na ktoré žiadal poukázať finančné prostriedky, číslo účtu: XXXXXXXXXXX, kód banky XXXX. Z výpisu účtu žalobcu mal za nesporne preukázané, že žalobca poukázal platbu 1.350 eur na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX žalovaného, s uvedením variabilného symbolu: VS XXXXXXXXXXX ako číslo zmluvy o úvere s poznámkou Q. žalovaného. Žalobca podľa neho uniesol dôkazné bremeno a preukázal, v akej výške poskytol peňažné prostriedky žalovanému. Nepovažoval za dôvodné tvrdenie žalovaného, že žalobca neposkytol žalovanému peňažné prostriedky, o čom mal predložiť výpis z účtu z banky, potvrdený pečiatkou banky spolu podpisom, vzhľadom na to, že je aj povinnosťou žalovaného predložiť výpis z banky, ak tento výpis žalobcu namieta, v konaní žalovaný nepreukázal opak, preto nevykonal dokazovanie na návrh žalovaného vyžiadaním výpisu z banky žalobcu o poukázaní vyplatenej sumy žalovanému. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru a doposiaľ uhradil žalobcovi sumu 147,98 eur, ktorá skutočnosť nebola v konaní sporná. Žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka a okamžitá splatnosť celého úveru nastala dňa 9.6.2015. Žalovaný doposiaľ neuhradil žalobcovi dlžnú istinu úveru vo výške 1 202,02 eur (1 350 eur - 147,98 eur). Žalovaný vzniesol námietku premlčania úplatného nároku žalobcom pre neplatnosť zmluvy o úvere titulom bezdôvodného obohatenia, peňažné plnenie bolo žalovanému poskytnuté v januári 2015, premlčacia doba na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcovi uplynula dňa 6.1.2017.

12. Súd prvej inštancie konštatoval, že bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí vydať toto obohatenie tomu, na úkor koho bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný a súd je povinný prihliadnúť na vznesenú námietku premlčania dlžníka a ak zistí, že uplatnený nárok je premlčaný, nemôže premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok na súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premlčania. Premlčanie je teda uplynutie času stanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik návrhu patriaceho k obsahu práva, t.j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti. Uviedol tiež, že ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka ustanovuje premlčacie doby a to subjektívnu, ktorá je dvojročná a objektívnu ako trojročnú lehotu, ktorú nemožno prekročiť, hoci by ešte boli podmienky

na uplynutie subjektívnej premlčacej doby. Osobitne je upravený začiatok plynutia týchto premlčacích dôb, pre začiatok subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal, pritom nie je rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr (rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo/145/2004, rozhodnutie NS SR sp.zn. 5Cdo/121/2009). Plynutie objektívnej premlčacej doby je upravené bez akejkolvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení získanom na jeho úkor (rozsudok NS ČR z 26.9.2001, sp.zn. 25Cdo/1960/1999).

Vyslovil, že začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia, teda okamihom splnenia všetkých predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Aby bolo možné hovoriť o premlčaní práva, musí toto právo najskôr vzniknúť. Subjektívna premlčacia doba práva na vydanie bezdôvodného obohatenia nemôže začať plynúť skôr, než objektívna premlčacia doba. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. Môže však začať plynúť neskôr. Jej začiatok plynutia je závislý od vedomosti oprávneného o tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. O týchto skutočnostiach sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške, že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Aj v tomto prípade rozhoduje skutočná, a nie predpokladaná znalosť týchto okolností. V prípade spotrebiteľskej zmluvy nie je možné automaticky prezumovať vedomosť oprávneného o právnej úprave a jej dôsledkoch, teda nie je možné ani automaticky počítať začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty spoločne s plynutím objektívnej premlčacej lehoty. Bezdôvodné obohatenie nevzniká priamo z dôvodu neplatnosti právneho úkonu, ale z dôvodu uplatnenia zákonnej fikcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Teda bez toho, aby ktokoľvek vedel, že na zmluvu o úvere sa vzťahuje táto fikcia, nie je možné hovoriť o skutočnej vedomosti o bezdôvodnom obohatení. Prijatie záveru o neplatnosti právneho úkonu v priebehu konania, pri posudzovaní predbežnej otázky platnosti zmluvy o úvere nemôže viesť k záveru, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť vyplatením sumy (súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp.zn. 2Cz 35/1977 v spojení s uznesením ÚS SR sp.zn. III.ÚS 413/2013, rozhodnutie NS ČR sp.zn. 30Cdo/4366/2007, rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Cdo/237/2005, NS SR sp.zn. 5Cdo/121/2009).

13. Vzťah medzi stranami sporu súd prvej inštancie posudzoval ako vzťah z bezdôvodného obohatia, titulom plnenia bez právneho dôvodu, nakoľko nedošlo k vzniku zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V danom prípade objektívna premlčacia doba na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia začala podľa neho plynúť žalobcovi po poskytnutí plnenia žalovanému dňa 6.1.2015, ktorá uplynula dňa 6.1.2018. Žalobca podal žalobu na súd dňa 6.12.2017, teda včas. Vykonaným dokazovaním mal nesporne za preukázané, že veriteľ poskytol dlžníkovi plnenie vo výške 1 350 eur, z ktorého žalovaný uhradil celkom 147,98 eur, preto mu vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia sumu 1.202,02 eur a vo zvyšnej časti 642,06 eur žalobu zamietol.

Poukázal na ust. § 563 Obč. zákonníka, že ten, kto sa bezdôvodne obohatil, je povinný vydať bezdôvodné obohatenie tomu, na úkor koho sa bezdôvodne obohatil, len čo ho požiadal o splnenie, resp. do konca lehoty, ktorá mu bola vo výzve na plnenie určená. Uviedol, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných splátok úveru v oznámení o zosplatnení dňa 21.4.2015, ktoré bolo doručené žalovanému dňa 6.5.2015, svoju povinnosť si neplnil, žalobca si uplatnil úrok z omeškania od 9.6.2015, kedy nastala okamžitá splatnosť úveru. Priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy 1 202,02 eur od 9.6.2015 až do zaplatenia. Výška úrokov z omeškania je o 5 % bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu dňa 9.6.2015 bola vo výške 0,05 %. Vychádzajúc z vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu súd vo veci rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

14. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 CSP, nakoľko každá strana sporu mala vo veci úspech len čiastočný. Pomer úspechu strán sporu určil porovnaním žalobného petitu a výroku rozsudku, ktorým vo veci rozhodol. Uplatnené právo žalobcu bolo vo veci 1 844,08 eur, žalobca mal úspech vo výške 1 202,02 eur. Preto priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 30,36 %, s tým, že o výške náhrady trov konania, rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Proti tomuto rozsudku, v jeho vyhovujúcej časti a v časti trov konania (vo výrokoch I. a III.), podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalovaný a žiadal ho zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a žalovanému priznať náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu; alebo, alternatívne, zmeniť a žalobu žalobcu zamietnuť v časti, v ktorej jej bolo vyhovené výrokom I. rozsudku, nepriznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania, ktorá mu bola priznaná výrokom III. rozsudku a priznať žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Rozsudok súdu prvej inštancie v napádanej časti vychádza podľa žalovaného z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že požiadal žalobcu ako veriteľa o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu dňa 2.1.2015, v bode 5. - žiadosti uviedol údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere, ktorá predstavovala návrh na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súhlas žalobcu so spotrebiteľským úverom pre neho bol vyjadrený v bode 6. - údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere dňa 5.1.2015, teda po podpísaní žiadosti žalovaným. Zároveň mu bolo zaslané Oznámenie žalobcu o schválení úveru a Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.1.2015, kde boli žalobcom uvedené ďalšie údaje o schválenom úvere, ktoré v návrhu zmluvy žalovaným uvedené neboli. Žalobca nepreukázal, že žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu predložená a podpísaná žalovaným dňa 2.1.2015 bola prijatá veriteľom, nakoľko prijatie jeho návrhu, ktoré obsahovalo aj iné doplnenia, dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, predstavovalo odmietnutie návrhu žalovaného na uzatvorenie zmluvy a považovalo sa za nový návrh na uzatvorenie zmluvy zo strany žalobcu. Žiadosť žalovaného o poskytnutie spotrebiteľského úveru je jednostranným právnym úkonom, ktorý nie je zmluvou a neobsahuje dohodu strán sporu o výške úveru, splátkach a iných náležitostiach zmluvy. Oznámenie o schválení úveru nebolo súčasťou dvojstranného právneho úkonu žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktoré žalobca sám považoval iba za rekapituláciu a potvrdenie údajov zo zmluvy o úvere. Žalovaný predložil žalobcovi formulárovú žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podľa § 43a Občianskeho zákonníka a takým spôsobom predložil žalobcovi návrh na uzatvorenie zmluvy. Podmienkou vzniku zmluvy je, aby návrh na jej uzavretie bol prijatý v celom rozsahu bez akýchkoľvek zmien a výhrad. Podľa § 44 Občianskeho zákonníka by bola zmluva uzatvorená okamihom prijatia jeho návrhu, avšak v prípade, ak prijatie návrhu obsahuje zmeny, dodatky, výhrady, obmedzenia, alebo iné zmeny, jedná sa o odmietnutie návrhu, ktorý sa považuje za nový návrh podľa § 44 ods. 2 Obč. zák. Uvedenie údajov úveru poskytovaného za iných podmienok, ako navrhol v žiadosti žalovaný, zo strany žalobcu súd prvej inštancie podľa jeho názoru správne považoval za nové návrhy na uzavretie úverovej zmluvy, ktoré však zo strany žalovaného neboli nikdy akceptované, ani podpísané, z dôvodu čoho v danom prípade nikdy nedošlo k uzavretiu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a teda sa jedná o neplatný právny úkon podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poskytnutý spotrebiteľský úver tak súd prvej inštancie správne považoval za bezúročný a bez poplatkov, keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá dodržanú písomnú formu podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V celom rozsahu tak súhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že sa v danom prípade jedná o neplatný právny úkon, avšak nestotožnil sa s právnym názorom súdu prvej inštancie predstavujúcim stanovenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty vo vzťahu k nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu neplatného právneho úkonu. Uviedol, že lehota na podanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia sa člení na 2-ročnú subjektívnu a 3-ročnú objektívnu lehotu. V tejto súvislosti poukázal na Veľký Komentár k Občianskemu zákonníku (Eurokódex, Fekete a spol., 2017, str. 909): „Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, kedy sa oprávnený dozvedel o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodit' vznik bezdôvodného obohatenia a to, kto sa na jeho úkor obohatil. V zmysle ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa o vzniku bezdôvodného obohatenia oprávnený dozvie vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a osobe obohateného.“ V predmetnom prípade začala podľa žalovaného žalobcovi plynúť 2-ročná subjektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia v deň nasledujúci po poskytnutí plnenia žalovanému, t.j. dňa 6.1.2015, nakoľko žalobca si bol vedomý toho, že medzi stranami sporu nikdy nedošlo k uzatvoreniu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s povinnými náležitosťami zmlúv o spotrebiteľských úveroch ustanovenými v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Predkladaný typ formulárovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru žalobcu pre spotrebiteľa predstavuje typ zmluvy, ktorý žalobca

opakovane dlhoročne využíva vo svojej obchodnej praxi, a to i napriek tomu, že si je vedomý skutočnosti, že použitím predmetného typu zmluvy nikdy nedôjde k platnému uzatvoreniu dvojstranného právneho úkonu - zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, nakoľko súdy Slovenskej republiky opakovane rozhodujú o neplatnosti tohto typu spotrebiteľskej zmluvy žalobcu v jeho neprospech v prípade, keď postupuje spôsobom, ktorým postupoval i vo vzťahu k žalovanému. Mal za to, že subjektívna lehota na podanie žaloby o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia uplynula žalobcovi dňa 6.1.2017, čo znamená, že návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie sumy vo výške 1 844,08 eur s príslušenstvom zo dňa 6.12.2017 je podaný oneskorene, t.j. po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie si nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Skutočnosť, že žalovaný žalobcovi v roku 2015 čiastočne plnil vo výške 147,98 eur podľa žalovaného nijako nekonvaliduje zmluvu medzi stranami sporu a zároveň sa nejedná o uznanie dlhu voči žalobcovi. Žalovaný mohol a môže žalobcovi plniť dobrovoľne i v prípade bezdôvodného obohatenia, žalobca si však po uplynutí premlčacej lehoty nemôže účinne uplatniť svoj nárok z bezdôvodného obohatenia na súde. Nárok žalobcu voči nemu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 202,02 eur (plnenie žalobcu vo výške 1 350,00 eur - plnenie žalovaného žalobcovi vo výške 147,98 eur) v zmysle vyššie uvádzaného považoval žalovaný za premlčaný.

Vytýkal súdu prvej inštancie, že súd sa v odôvodnení napádaného rozsudku zaoberal iba otázkou začatia plynutia objektívnej lehoty, ktorej začiatok určil správne ku dňu 6.1.2015, avšak otázkou začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia sa zaoberal iba teoreticky poukazom na teóriu a rozhodnutia slovenských a českých súdov. Súd prvej inštancie však nikde vo svojom odôvodnení rozsudku nezodpovedal otázku, ku ktorému dňu začala žalobcovi plynúť subjektívna premlčacia lehota na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného. V prípade, ak by bol záver súdu, že žalobcovi začala plynúť objektívna lehota dňa 6.1.2015 a uplynula mu dňa 6.1.2018, zatiaľ čo subjektívna lehota mu v danom čase ešte ani nezačala plynúť, nakoľko v danom čase podľa názoru súdu žalobca nemal vedomosť o tom, že zmluva bude vyhlásená za neplatný právny úkon, mal za to, že žaloba žalobcu bola podaná predčasne. Ak by subjektívna premlčacia lehota žalobcovi nezačala plynúť do podania žaloby, nakoľko sa do momentu jej podania nerozhodlo o neplatnosti právneho úkonu, na základe ktorého bolo plnené, znamenalo by to, že žaloba o zaplatenie je v celom rozsahu nedôvodná, nakoľko jej predmetom je zaplatenie plnenia a príslušenstva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a netýka sa nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie však posúdil predmetnú žalobu ako žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, čo znamená, že ak v čase podania žaloby žalobcovi ešte nezačala plynúť subjektívna lehota, žaloba bola podaná v celom rozsahu predčasne, t.j. pred samotným začatím plynutia subjektívnej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie nezodpovedal základnú otázku, ktorým momentom začala žalobcovi plynúť subjektívna lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia, ako i za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci spočívajúcom v nesprávnom právnom posúdení začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty žalobcu na uplatnenie svojho nároku.

16. Žalobca vo svojom vyjadrení podanom prostredníctvom svojej právnej zástupkyne k odvolaniu žalovaného uviedol, že začiatok subjektívnej premlčacej doby je viazaný na skutočnú vedomosť oprávneného o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. Slová „keď sa oprávnený dozvie“ je potrebné vykladať v tom zmysle, že oprávnená osoba musí nadobudnúť vedomosť o skutočnostiach uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 OZ. Nie je možné len predpokladať, že by oprávnená osoba mohla skutkové okolnosti vedieť, alebo že by sa to mohla dozvedieť, alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť. Uvedený základný predpoklad je potvrdený v desiatkach rozhodnutí súdov, vrátane rozhodnutí Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČR (napríklad NS SR pod sp.zn. 2Cz 35/77 v spojení s uznesením ÚS SR pod sp.zn. III. ÚS 413/2013, NS ČR pod sp.zn. 30Cdo 4366/2007, NS SR pod sp.zn. 5Cdo 121/2009, NS ČR pod sp.zn. 33Odo 477/2001). Tvrdenie žalovaného, že žalobca mal v deň vyplatenia peňažných prostriedkov vedomosť o tom, že zmluva je neplatná, nemá oporu v žiadnom dôkaze a v žiadnej preukázanej skutočnosti. Z podanej žaloby vyplýva, že žalobca si uplatňoval nárok s odkazom na uzavretú úverovú zmluvu, čo popiera tvrdenie žalovaného o údajnej vedomosti žalobcu o neplatnosti zmluvy. Tvrdenie o vedomosti žalobcu o neplatnosti zmluvy popiera napríklad aj to, že súdna prax je nejednotná v otázke, či možno hodnotu RPMN dohodnúť a teda či odlišný údaj medzi návrhom a prijatím návrhu má za následok neplatnosť zmluvy alebo nie. Napríklad Krajský súd v Trenčíne v uznesení č.k. 5Co/839/2016 zo dňa 29.6.2016 uviedol: „Za právne irelevantnú pre otázku riadneho uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi účastníkmi konania považuje odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie skutočnosť,

že navrhovateľ pri prijatí návrhu odporcu na uzatvorenie zmluvy napísal do údajov o schválenom úvere / bod 6. Žiadosti/zmluvy/ údaje o RPMN úveru a predpokladanej RPMN revolvingového úveru líšiace sa od týchto údajov, ktoré uviedol odporca vo svojom návrhu na uzatvorenie zmluvy. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedená skutočnosť neznamená, že navrhovateľ prijal návrh odporcu na uzatvorenie zmluvy so zmenami, čo by v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka znamenalo, že navrhovateľ odmietol návrh odporcu na uzatvorenie zmluvy, adresoval mu nový návrh, ktorý však potom nebol odporcom prijatý a preto medzi účastníkmi nedošlo k uzatvoreniu zmluvy. Hodnota RPMN úveru nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť. Takáto hodnota zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom matematického vzorca stanoveného v zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ak sa teda účastníci zmluvy o spotrebiteľskom úvere dojednali na výške úveru, termíne jeho splatnosti, výške, počte a splatnosti splátok úveru, úrokoch z úveru a ostatných nákladoch úveru, vykoná sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to bez ohľadu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedol alebo nie.“ V súvislosti s tvrdeniami žalovaného podotkol, že ani v prvoinštančnom konaní a ani v odvolaní neoznačil žiadnu skutočnosť alebo dôkaz, ktorá by preukazovala začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby tak, ako to tvrdí. Žalovaný neuhradil žalobcovi ani sumu, ktorú obdržal. Tvrdenia žalovaného o premlčaní sú podľa žalobcu založené na nesprávnej interpretácii ustanovení § 107 Občianskeho zákonníka, nemajú oporu v žiadnej preukázanej skutočnosti (žalovaný neoznačil žiadnu takúto skutočnosť a ani dôkaz na jej preukázanie). Žalobca preto navrhol napádaný výrok rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a žalobcovi priznať právo na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

17. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že v predmetnom prípade začala žalobcovi plynúť 2-ročná subjektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia v deň nasledujúci po poskytnutí plnenia žalovanému, t.j. dňa 6.1.2015, nakoľko žalobca si bol vedomý toho, že medzi stranami sporu nikdy nedošlo k uzatvoreniu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s povinnými náležitosťami zmlúv o spotrebiteľských úveroch ustanovenými v zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keďže žalobca je poskytovateľom úverových finančných služieb v Slovenskej republike a tento typ formulárovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru dlhoročne využíva vo svojej obchodnej praxi. Preto pri plynutí subjektívnej premlčacej lehoty nie je podľa neho relevantné argumentovať ohľadom skutočnej vedomosti žalobcu, keďže tá bola daná už v deň nasledujúci po poskytnutí plnenia žalovanému.

18. K tomuto vyjadreniu žalovaného žalobca v následnom vyjadrení uviedol, že tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaný sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení v deň vyplatenia peňažných prostriedkov, je nedôvodné a nemá oporu v dokazovaní. Z podanej žaloby vyplýva, že žalobca si uplatňoval nárok s odkazom na uzavretú úverovú zmluvu, čo popiera tvrdenie žalovaného o údajnej vedomosti žalobcu o neplatnosti zmluvy. Tvrdenie o vedomosti žalobcu o neplatnosti zmluvy popiera napríklad aj to, že ani súdna prax nie je jednotná v otázke, či možno hodnotu RPMN dohodnúť, a teda či odlišný údaj medzi návrhom a prijatím návrhu má za následok neplatnosť zmluvy alebo nie. Napríklad Krajský súd v Trenčíne v uznesení č. k. 5Co/839/2016 zo dňa 29.06.2016 uviedol: „Za právne irelevantnú pre otázku riadneho uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi účastníkmi konania považuje odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, skutočnosť, že navrhovateľ pri prijatí návrhu odporcu na uzatvorenie zmluvy napísal do údajov o schválenom úvere /bod 6. Žiadosti/zmluvy/ údaje o RPMN úveru a predpokladanej RPMN revolvingového úveru líšiace sa od týchto údajov, ktoré uviedol odporca vo svojom návrhu na uzatvorenie zmluvy. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedená skutočnosť neznamená, že navrhovateľ prijal návrh odporcu na uzatvorenie zmluvy so zmenami, čo by v zmysle § 44 ods. 2 Obč. zák. znamenalo, že navrhovateľ odmietol návrh odporcu na uzatvorenie zmluvy, adresoval mu nový návrh, ktorý však potom nebol odporcom prijatý a preto medzi účastníkmi nedošlo k uzatvoreniu zmluvy. Hodnota RPMN úveru nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť. Takáto hodnota zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom matematického vzorca stanoveného v zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ak sa teda účastníci zmluvy o spotrebiteľskom úvere dojednali na výške úveru, termíne jeho splatnosti, výške, počte a splatnosti splátok úveru, úrokoch z úveru a ostatných nákladoch úveru, vykoná sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to bez ohľadu

na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedol alebo nie.“ V súvislosti s tvrdeniami žalovaného žalobca poukázal na to, že žalovaný ani v prvoinštančnom konaní a ani v odvolaní neoznačil žiadnu skutočnosť alebo dôkaz, ktorá by preukazovala začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby tak, ako to tvrdí. Žalovaný neuhradil žalobcovi ani sumu, ktorú obdržal.

19. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal vec v žalovaným napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, a vo veci rozhodol postupom podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP, keď dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

20. Žalovaný v odvolaní namietal vysporiadanie sa súdu prvej inštancie s jeho námietkou premlčania, že v predmetnom prípade začala žalobcovi plynúť 2-ročná subjektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia v deň nasledujúci po poskytnutí plnenia žalovanému, t.j. dňa 6.1.2015, nakoľko žalobca si bol vedomý toho, že medzi stranami sporu nikdy nedošlo k uzatvoreniu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v súlade s povinnými náležitosťami zmlúv o spotrebiteľských úveroch ustanovenými v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keďže žalobca je poskytovateľom úverových finančných služieb v Slovenskej republike a tento typ formulárovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru dlhoročne využíva vo svojej obchodnej praxi. Preto pri plynutí subjektívnej premlčacej lehoty nie je podľa neho relevantné argumentovať ohľadom skutočnej vedomosti žalobcu, keďže tá bola daná už v deň nasledujúci po poskytnutí plnenia žalovanému.

21. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone uvedenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo, dňa keď k nemu došlo.

22. Premlčacia doba pri spotrebiteľských právnych vzťahoch je v zásade trojročná. Plynie od okamihu, kedy sa právo môže vykonať, teda uplatniť na súde. Z trojročnej premlčacej doby však existujú aj výnimky, napr. pri náhrade škody alebo vydaní bezdôvodného obohatenia. Vtedy sa uplatňuje tzv. kombinovaná premlčacia doba, ktorá pozostáva zo subjektívnej a objektívnej premlčacej doby. Subjektívna sa viaže na subjektívnu vedomosť osoby o tom, že vznikla škoda, resp. bezdôvodné obohatenie a o tom, kto je povinný subjekt. Začína plynúť od tohto okamihu a je dvojročná. Naproti tomu objektívna premlčacia doba sa viaže na skutočnosť, že došlo ku škode, resp. k bezdôvodnému obohateniu, bez ohľadu na to, či sa o tom dozvedela oprávnená osoba. Objektívna premlčacia doba na náhradu škody, resp. na vydanie bezdôvodného obohatenia, je trojročná. Subjektívna a objektívna premlčacia doba plynú nezávisle, pričom platí, že právo sa premlčí v subjektívnej, najneskôr však v objektívnej premlčacej dobe, a to aj v prípade, ak subjektívna premlčacia doba ešte neuplynula, prípadne ani dokonca nezačala plynúť.

23. S odvolacou námietkou žalovaného sa odvolací súd nestotožnil a na podporu správneho posúdenia jeho námietky premlčania súdom prvej inštancie poukazuje aj na rozhodnutie NS SR sp.zn. 8Cdo 163/2018 zo dňa 22. mája 2019, v ktorom tento konštatuje: „že do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 CSP treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi SR a ČR, Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR, ako aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodnutí súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov (R 71/2018). Pri posúdení právnej otázky začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby pri bezdôvodnom obohatení poukázal aj na rozhodnutie sp.zn. 3Cdo 169/2017, podľa ktorého takáto právna otázka bola už dovolacím súdom vyriešená, a to v rozhodnutí vedenom pod sp.zn. 1Cdo 67/2011, kde sa uvádza, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho

zákonníka). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 Obč. zák.). Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil, vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia, t.j. keď nadobudne vedomosť rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr.

24. Aj Ústavný súd SR o svojom rozhodnutí III.ÚS 413/2013-9 konštatoval, že podľa ustálenej judikatúry súdov pre začiatok behu subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech, a o tom, kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o tom dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti.

25. Ak teda súd prvej inštancie rešpektoval ustálenú rozhodovaciu prax, jeho právnomu posúdeniu nemožno nič vyčítať, a preto odvolací súd odvoláciu námietku žalovaného nepovažoval za dôvodnú. Za správne rozhodnutie považoval odvolací súd aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania po právnej i vecnej stránke.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, ako aj v časti trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, úspešnému v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) v zmysle § 428 CSP.